दीर्घतमा औचथ्यः। १ मित्रः, २-९ मित्रावरुणौ । जगती।

मित्रं न यं शिम्या गोषुं गुव्यवः स्वाध्यौ विद्थे अप्सु जीजनन्।

अरेजेतां रोर्दसी पार्जसा गिरा प्रति प्रियं येजतं जनुषामवः॥ १.१५१.०१

शिम्या- कर्मणा। शिमीशब्दः कर्मनामसु पिठतः। गोषु- चिद्रिश्मिषु। गव्यवः- ज्ञानिमच्छन्तः। स्वाध्यः- शोभनध्यानपरायणाः। मित्रं न- सखायिमव। प्रियम्- प्रेममयम्। यजतम्- पूजार्हमिग्नम्। जनुषाम्- जीवानाम्। अवः- रक्षणम्। प्रति। विद्थे- उपासने। यैर्विद्न्त्यात्मानिति विद्थाः। अप्सु- जीवोद्केषु। जीजनन्- उत्पाद्यामासुः। पाजसा- शक्तया। गिरा- मन्त्रेण। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। अरेजेताम्- अकम्पयेताम्॥१॥

यद्ध त्यद्वां पुरुमी ब्हस्यं सोमिनः प्र मित्रासो न दिधिरे स्वाभुवः।

अध् कतुं विदतं गातुमचैत उत श्रुतं वृषणा प्स्त्यावतः॥ १.१५१.०२

यत्- येन कारणेन । वाम्- युवयोः । सोमिनः- रसिनष्पादकाः । मित्रासो न- सखाय इव स्थिताः । स्वाभुवः- भावितात्मानः । पुरुमीळ्हस्य- प्रभूतानन्दभूतं सोमम् । वाम्- भवदर्थम् । दिधरे- धृतवन्तः । अध- अतः कारणात् । गातुमर्चते- मन्त्रविदे । क्रतुम्- तत्सङ्कल्पम् । विदतम्- जानीतम् । उत- अपि च । वृषणा- वर्षको । पस्त्यावतः- गृहस्थस्य । पस्त्या इति गृहनाम । आह्वानम् । श्रुतम्- शृणुतम् ॥२ ॥

आ वां भूषन्धितयो जन्म रोदंस्योः प्रवाच्यं वृषणा दक्षसे महे।

यदीमृताय भरेथो यदवैते प्र होत्रया शिम्या वीथो अध्वरम्॥ १.१५१.०३

वृषणा- हे वर्षको मित्रावरुणो। वाम्- युवयोः। महे- महते। दक्षसे- सामर्थ्याय। रोदस्योः- द्यावापृथिव्योर्मध्ये। जन्म- आविर्भावम्। प्रवाच्यम्- प्रकर्षेण स्तोतव्यम्। आ- आभिमुख्येन। भूषन्- मण्डयन्तो। यदीम्- यदेतच्छोभनम्। ऋताय- प्रकृतिनियतिरूपसत्याय। भरथः- धृतवन्तो। अर्वते- भवत्प्रपन्नाय। होत्रया- वाचा। होत्राशब्दो वाङ्नामसु पठितः। शिम्या- शोभनकर्मणा। अध्वरम्- ध्वररहितकर्म। वीथः- प्राप्नुथः॥३॥

प्र सा क्षितिरंसुर या महि प्रिय ऋतीवानावृतमा घौषथो बृहत्।

युवं दिवो बृह्तो दक्षमाभुवं गां न धुर्युपं युज्जाथे अपः॥ १.१५१.०४

असुरा- हे प्राणदो। या। महि- महती। प्रिया- प्रेमपात्रा। सा। क्षितिः- उपासनभूमिका। ऋतवानो- प्रकृतिनियतिभृतसत्यवन्तो। बृहत्- महत्। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभृतसत्यम्। आ घोषथः- उपिदशथः। युवम्- युवाम्। बृहतः- महतः। दिवः- चिदाकाशस्य। आभुवम्- सर्वव्याप्तम्। दक्षम्- बलं दधानो। धुरि- भरणे। गां न- धेनुमिव। अपः- जीवोदकेन। युज्ञाथे- योजितवन्तो॥४॥

मही अत्र महिना वारमृण्वथोऽरेणवस्तुज आ सद्मेन्धेनवः।

स्वरन्ति ता उपरतिति सूर्यमा निम्नुचे उषसंस्तक्ववीरिव॥ १.१५१.०५

मही- महत्यामदित्याम् । अत्र । महिना- माहात्म्येन । वारम्- उत्तमम् । ऋण्वथः- गमयथः । धेनवः- धेनूपलक्षितसूर्यरश्मयः । अरेणवः- अदोषाः । तुजः- दातारः । सद्मन्- स्वसदनम् । तक्ववीरिव- स्तेनगृहीता यथा रक्षार्थं शब्दयन्ति तथा । तक्वा स्तेनः । वेता गन्ता । आ-

WEBOLIM

आश्रयन्ति । निम्नुचः उषसः- दिवारात्रम् । ताः- ते चिद्रश्मयः । उपरताति- उपरतातौ । मेघसन्तानेऽन्तिरक्षे । आवरणाच्छादिते सित तदपोहनायेत्याध्यात्मिके । अथवा उपरतं विदेहप्रकृतिलयमतीत्य यथा भवति तथा । सूर्यं- आत्मसूर्यम् । स्वरन्ति- स्तुवन्ति ॥५॥

आ वामृतायं केशिनीरनूषत मित्र यत्र वर्रण गातुमर्चथः।

अव त्मना सृजतं पिन्वतं धियौ युवं विप्रस्य मन्मनामिरज्यथः॥ १.१५१.०६

मित्र- स्नेहाधिदेवत। वरुण- ऋताधिदेवत। यत्र। गातुम्- पृथिवीम्। गातुरिति पृथिवीनाम। अर्चथः- सेवेथे। तत्र। वाम्- युवयोः। ऋताय- प्रकृतिनियितभूतसत्याय। केशिनीः- अग्निज्वालाः। आ- आभिमुख्येन। अनूषत- उपासकाः पूजयिन्त। तमना- आत्मतः। अव सृजतम्- अपः मूलशक्तिप्रवाहान् निःसारयतम्। धियः- अस्मिचित्तधारणाः। पिन्वतम्- वर्धयतम्। युवम्- युवाम्। विप्रस्य- मेधाविनः। मन्मनाम्- चित्तभावनानि। इरज्यथः- स्वामित्त्वं कुरुथः॥६॥

यो वां युज्ञैः शशमानो ह दाशित क्विहीता यजीत मन्मसाधनः।

उपाह तं गच्छ्यो वीथो अध्वरमच्छा गिर्रः सुमतिं गन्तमसम्यू॥ १.१५१.०७

यः। वाम्- युवयोः। यज्ञैः- उपासनैः। शशमानः- स्तुवन्। दाशति- ददाति। कविः- क्रान्तदर्शी। होता- देवाह्वाता। मन्मसाधनः- ध्यानसाधनः सन्। यजित। तम्। उप गच्छथः। अध्वरम्- ध्वररिहतं कर्म। वीथः- कामयेथे। अस्मयू- अस्मत्कामो। गिरः- मन्त्रान्। अच्छ- अभिलक्ष्य। सुमितम्- अस्मच्छोभनमितं प्रति। गन्तम्- आगच्छतम्॥७॥

युवां युज्ञैः प्रथमा गोभिरञ्जत ऋतावाना मनसो न प्रयुक्तिषु।

WEBOLIM

भरेन्ति वां मन्मेना संयता गिरोऽद्देप्यता मनेसा रेवद्राशो॥ १.१५१.०८

युवाम् । प्रथमा- मुख्यो । ऋतावाना- ऋतवन्तो । मनसः- चित्तस्य । प्रयुक्तिषु- प्रकर्षयोगेषु । न-इव । यज्ञैः- उपासनभूतैः । गोभिः- चिद्रिहमभिः । अञ्जते- उपासकाः व्यञ्जयन्ति । वाम्- युवाम् । संयता- समाहितेन । मन्मना- ध्यानेन । गिरः- मन्त्राः । भरन्ति- धारयन्ति । अद्यप्यथा-अनहङ्कारेण । मनसा- चित्तेन युवाम् । रेवत्- दानयुक्तमस्मदुपासनम् । आद्याथे- व्याप्रुथः ॥८ ॥

रेवद्वयौ द्धाथे रेवद्वाशाथे नरा मायाभिरितऊति माहिनम्।

न वां द्यावोऽहंभिनीत सिन्धवो न देवत्वं पुणयो नानशुर्मघम्॥ १.१५१.०९

मायाभिः- ज्ञानैः। इतऊति- इतो रक्षणवत्। माहिनम्- महत्। रेवत्- दानयोग्यम्। वयः- अन्नम्। द्धाथे- धारयथः। नरा- नेतारौ सन्तौ। आञ्ञाथे- व्याप्त्रथः। अहभिः द्यावः- अहोरात्रम्। सिन्धवः- आपः। पणयः- अध्यात्मविद्यायामपि वाणिज्यभावसंपन्नाः। वाम्- युवयोः। देवत्वं मघम्- देवीं संपदम्। नानशुः- नाक्रमन्ते॥९॥

